

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2011. év március hó 10. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

végzést.

Az emberölés bűntettének kísérlete miatt a vádlott ellen indított büntetőügyben a Fővárosi Bíróság 2010. év április hó 8. napján kelt 15.B.1265/2009/25. számú ítéletét **helybenhagyja** azzal, hogy a vádlott által 2008. július hó 1. napjától 2010. április hó 8. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt számítja be a kiszabott szabadságvesztésbe.

A Fővárosi Bíróság Gazdasági Hivatalánál Bj.1026/2009. számon 4., 6., 7. tételszám alatt kezelt tárgyak tekintetében a rendelkező részt akként javítja ki, hogy azokat a sértett részére rendeli kiadni.

Az ítélet bevezető részéből a tárgyalás folytatólágosságra utalást mellőzi.

A vádlott köteles a másodfokú eljárásban felmerült 6.000 (Hatezer) Ft bűnügyi költséget az államnak megfizetni.

A végzés ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

A Fővárosi Bíróság a 2010. április 8. napján kelt 15.B.1265/2009/25. számú ítéletével a vádlott bűnösségét emberölés bűntettének kísérletében (Btk.166.§ (1) bekezdés) állapította meg. A vádlottat ezért 3 év 6 hónap börtönbüntetésre és 4 év közügyektől eltiltásra ítélte. Rendelkezett az előzetes fogvatartás beszámításáról, a lefoglalt bűnjelekről, közülük 1 db kést elkobozni rendelt és határozott a bűnügyi költség viseléséről.

Az elsőfokú ítélet ellen az ügyész a vádlott terhére a büntetés súlyosításáért, a vádlott és védője enyhítésért jelentettek be fellebbezést.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.858/2009/3. számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta. Álláspontja szerint a megalapozott tényállás alapján törvényes a vádlott cselekményének minősítése, a büntetés mértéke azonban eltúlzottan enyhe, a bíróság a kísérleti szakban maradásnak az indokoltnál komolyabb jelentőséget tulajdonított. Indítványozta az elsőfokú ítélet megváltoztatásával a vádlott fő- és mellékbüntetésének súlyosítását, egyebekben az ítélet helybenhagyását.

A nyilvános ülésen a Fellebbviteli Főügyészség képviselője az átiratban foglaltak szerint szólalt fel, a büntetés súlyosítása iránti ügyészi fellebbezést fenntartotta. A tényállás megalapozottsága melletti okfejtésében részletesen elemezte a bizonyítékokat és végső soron az elsőfokú bíróság mérlegelő tevékenységével egyetértett. A büntetés kiszabás eredményét azonban támadta. Álláspontja szerint a cselekmény kísérleti szakban rekedése nem vehető figyelembe nyomatékka a vádlott javára, mert az közeli és befejezett volt. Ennek hangsúlyozásával a fő- és mellékbüntetés súlyosítását tartotta indokoltnak.

A védő felszólalásában a büntetés enyhítése iránti fellebbezését enyhébb minősítés iránt is kiterjesztette.

A tényállás megállapítása körében hiányolta annak kiemelését, miszerint a vádlott azért kereste az élettársát, mert elköltötte azt a pénzt, amit a gyerekeire adott. Fontos lett volna annak feltárása is, hogy a vádlott élettársa miért ment a rendőrségre, mi volt a feljelentés tárgya. A sértett értesíthette volna a családját telefonon is, helytelen és nem jogszerű megoldást választott, amikor lapátnyéllel a vádlott után ment. A szomszédban lakó tanú1. nem hallotta, hogy a vádlott rugdosta volna a lakás ajtaját, így az nem kelthetett komoly fenyegetettséget. A vádlott szúrása nem volt irányított, az akkor következett be, amikor a sértett a lapát nyelet tartó kezét felemelte. Hangsúlyozta, hogy jogos védelemre nem hivatkozik, de kölcsönösségre, sértetti felróható magatartásra igen. A vádlottnak lehetősége lett volna, de csak egyszer szúrt, a további tevékenysége hadonászásban, dulakodásban folytatódott. Hivatkozott a Legfelsőbb Bíróság 15. számú irányelvének 4. pontjára, amelynek értelmében a vádlott magatartása nem élet ellen irányult. Indulatos állapota az élettársa miatt alakult ki, nem akarta a sértettet megölni, vele szemben csak testi sértés okozását célzó szándék állapítható meg. Indítványozta ezért, hogy az ítélőtábla fontolja meg a cselekmény minősítésének megváltoztatását életveszélyt okozó testi sértés büntetetté. A vádlott 3 kiskorú gyermekéről igyekszik gondoskodni, büntetett előéletét kisebb cselekmények alkotják, megbánta tettét. Az enyhébb minősítés mellett a büntetés eltúlzott, erre figyelemmel annak enyhítését indítványozta.

A vádlott az utolsó szó jogán megbánását hangoztatta, mert a cselekmény miatt elvesztette a családját. Előadta, hogy folyamatosan dolgozik, a tartásdíjat a

fizetéséből átutalják. Hat hónapja új élettársa van, őt is zaklatják. Büntetésének mérséklését kérte.

A Fővárosi Ítéltábla a fenti kétirányú perorvoslatok folytán bírálta felül a Fővárosi Bíróság ítéletét és az azt megelőző eljárását. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perrendnek is megfelelően ügyfelderítési kötelezettségét teljesítette. A rendelkezésére álló bizonyítékokat kellő részletességgel elemezte, egymással is egybevetetten értékelte. Részletesen foglalkozott a vádlott védekezésével, amelyet az egyéb bizonyítékok tükrében nem tartott elfogadhatónak. Indokolási kötelezettségének eleget téve számot adott arról, hogy a sértett következetes előadása és az igazságügyi orvosszakértői vélemény alapján vetette el a vádlott védekezését. Azok alapján kizárt, hogy a sértett véletlenül beleszaladt a késbe, mint ahogy az sem lehetséges, hogy először a sértett vágta fejbe a lapátnyéllal.

A Fővárosi Bíróság helyesen feltárta az előzményeket, a vádlotti magatartás indítékát, korábbi fenyegetőzését is.

Az elsőfokú bíróság bizonyítékokat mérlegelő tevékenysége megfelel az iratok tartalmának, a logika szabályainak. A védő tényállással kapcsolatos felvetéseivel az ítéltábla nem értett egyet. Tanú1. előadásából az ajtó rugdosásának erőssége különösebb jelentőséggel nem bír. A cselekményt megelőző vádlotti magatartás pedig már a tényállás támadása, amely a felülmérlegelés tilalmába ütközik. A sértett általi feljelentés tartalma alappal nem hiányolható a tényállásból, de a vádlott magatartásának megítélését az sem érinti, hogy a sértett miért nem telefonon értesítette leányát a vádlott látogatásáról.

A megalapozott, ekként irányadó tényállásból a Fővárosi Bíróság okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére.

A Fővárosi Bíróság a cselekmény emberölés büntettének kísérletekénti értékelésével egyetértett.

Az irányadó tényállás szerint a sértett az indulatos, megöléssel fenyegetőző vádlott távozását követően azért ment a családjá elé, mert meg akarta őket védeni. Ismerte a vádlott indulatos egyéniségét, tudott a korábbi problémákról, hiszen a lánya félelmében hozzá költözött. Számított a vádlott támadására, ezért vitt magával lapátnyélet, azt azonban nem tudta, hogy a vádlottnál kés van és arra sem számított, hogy a lépcsőházban orvul megbújva bevárja őt. A vádlott ilyen előzmények után szúrt a kezében tartott 15 cm-es konyhakéssel merőleges irányban közepes erővel a sértett felemelt bal karja alatt a felsőtestébe. A vádlott által használt eszköz kifejezetten alkalmas emberélet kioltására. Azzal olyan testtájékra szúrt, ahol köztudomásúan létfontosságú szervek helyezkednek el, amelyek sértése akár azonnali halálhoz is vezethet. Indulatában a szúrást a testfelületre merőlegesen, közepes erővel adta le, amely a mellüregbe hatolva közvetlen életveszélyes állapotot idézett elő. Összességében az alanyi és tárgyi

tényezők figyelembevételével helytálló a Fővárosi Bíróság jogi értékelése, amely szerint a vádlott eshetőleges szándékkal élet elleni és nem csupán testi épség elleni támadást hajtott végre.

Az előzőekre figyelemmel a bűncselekmény enyhébb minősítésére nem kerülhetett sor.

A büntetés kiszabása során a Fővárosi Bíróság nagyrészt helyesen vette számba a súlyosító és enyhítő körülményeket.

A Fővárosi Ítéltábla azonban az enyhítő körülmények közül a hosszabb időmúlást mellőzte, mert élet elleni cselekménynél az nem tekinthető jelentősnek. Ugyancsak kirekesztette a ténybeli beismerő vallomást, miután a bűnösség elismerése hiányzott. A cselekmény kísérleti szakban rekedése enyhítő hatású, de nem nyomaték, éppen ellenkezőleg, csekély súllyal, hiszen az közeli és befejezett volt. Ugyanakkor a vádlott büntetett előéletének nem tulajdonított komolyabb jelentőséget az ítéltábla, miután az előző büntetések jellege és súlya nem ad következtetési alapot a vádlott bűnöző életvitelére.

A bűnösségi körülmények előző helyesbítésével a vádlottal szemben az elsőfokú bíróság által kiszabott börtönbüntetés szükséges, egyben elegendő is a büntetés céljának elérésére. Az enyhítő szakasz alkalmazásával meghatározott 3 év 6 hónap szabadságvesztés súlyosítására az ítéltábla nem látott kellő indokot, annak enyhítése pedig szóba sem kerülhetett. A közügyektől eltiltás mellékbüntetés mértéke arányos a főbüntetéssel.

Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla a Fővárosi Bíróság ítéletét a Be.371.§ (1) bekezdése értelmében helybenhagyta.

Az elsőfokú ítélet helybenhagyása mellett azonban a rendelkező rész több pontosítása is szükségessé vált.

A vádlottat az elsőfokú ítélet kihirdetését követően a Fővárosi Bíróság szabadlábra helyezte. Az előzetes fogvatartás beszámításánál az ítéleti rendelkezés hiányos, nem tartalmazza a kezdő és befejező időpontot. Helyesen a 2008. július 1. napjától az elsőfokú ítélet kihirdetéséig - a mai napig, vagy a dátum feltüntetésével - kellett volna a beszámítást feltüntetni, ezt az ítéltábla pótolta.

Leírási hiba folytán a sértett részére kiadandó bűnjeleknél a mondat befejező része leírási hiba folytán hiányzik. A rendelkező részt ezért a kihirdetett határozat szerint kijavította.

Az ítélet bevezető részéből mellőzni kellett a tárgyalás folytatóságára utalást, mert a jelzett két tárgyalási napot külön kitűzésekkel határozta meg a Fővárosi Bíróság.

A másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség viselésére vonatkozó rendelkezés a Be.381.§ (1) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2011. év március hó 10. napján

Dr. Lassó Gábor sk. .

Révész Tamásné sk. .

Sebe Mária sk.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

A Fővárosi Bíróság 15.B.1265/2009/25. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla 2.Bf.156/2010/5. számú végzésében foglalt pontosítással 2011. március 10. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált!

Budapest, 2011. év március hó 10. napján

Dr. Lassó Gábor sk.

a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Hornyákné Sléder Ágnes
tisztviselő